

ПОЗОРИЩЕ II.

Графица-та и Голосъ.

Голосъ. Е, госпожа Графице, какъ ви са допада въ новы-тъ кабинетъ? да, — да — вы по обичате Драка, нежели Голоса.

Графица-та. Махни са, тиране, отъ очи-тъ ми, — да ти е проклетъ часъ-тъ, кога-то си излѣзаль на свѣтъ.

Голосъ. О! много са плашъ азъ отъ вашъ-тъ клетвъ, трѣба най напредъ да знаете, че и клетва-та си има мѣсто.

Графица-та. Пжй, ачи ако и тука нема мѣсто да порази такъвзи проклетникъ, то нигдѣ не-ще има.

Голосъ. О ставете са, Графице отъ такъвзи празень разговоръ, но изпълнете можъ-тъж желъж и волюж, пакъ юще днееъ ще просвѣтнете като слънце. Вы добръ видите, че е днесъ сичко въ можъ-тъж ржжж.

Графица-та. Пржждосай са, тиране отъ очи-тъ ми, та азъ по обичамъ да изгубиж животъ-тъ си, нежели да си погазиж честь-тъж и вѣрность-тъж.

Голосъ. А чи защо ви е тогава честь и вѣрность, като си изгубите животъ-тъ. — кога нема мене, защо миѣ сичко на свѣтъ-тъ?

Графица-та. О заслепenny челоуѣче, та знай, че честна и вѣрна душа смѣе да погледне слободно на сѣкадѣ. и на тойзи свѣтъ и на онзи.

Голосъ. Да, да, вы като честна душа ще ликовате съ ангелы-тъ на небе-то, и ще гледате отъ